

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan svedčer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četr leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
Za oznana plačuje se od četiristopne peti vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnost je na Kongresnem trgu št. 12.

Upredništvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo
IX. redni veliki skupščini
družbe sv. Cirila in Metoda
v Novem mestu
v torek, dné 7. avgusta 1894. leta.

VSPORED:

- I. Sveta maša ob 1/11. uri v frančiškanski cerkvi.
- II. Zborovanje ob 1/12. uri v „Narodnem domu“.
- 1.) Prvomestnikov negotov.
- 2.) Tajnikovo poročilo.
- 3.) Blagajnikovo poročilo.
- 4.) Nadzorništva poročilo.
- 5.) Volitev jedne tretjine odbornikov.

Po pravilih izstopijo naslednji udje družbi-nega vodstva: 1. Matej Močnik, 2. Ivan Murnik, 3. dr. Josip Vošnjak, 4. Andrej Zamejic.

6.) Volitev nadzorništva (5 članov).

7.) Volitev razsodništva (5 članov).

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda
v Ljubljani, 24. julija 1894.

Prvomestnik:
Tomo Zupan.

Podpredsednik:
Luka Svetec.

Zadnja beseda.

Odkar se slovanski narodi v naši monarhiji boré za narodno šolo, ni menda še bilo tako srdečega odpora s strani Nemcev, kakor letos, odkar se je sprožilo vprašanje o Celjskih paralelkah.

Nasprotni listi priobčujejo dolge članke o tej stvari in ker jim nedostaje stvarnih, neovržnih argumentov, si pomagajo z zavijanji, z abotnimi trditvami in očitnimi lažmi in završujejo svoje pisarje

LISTEK.

Po šestih letih.

(Novelice, spisal Fran Kosec.)

Zimsko sonce je posijalo s polnim svitom v podstrešno sobico, zatrepatalo ondi na zlatem okviru fotografije očeta pokojnika in preskočilo na moj obraz, ki sem še v pol-snu dremal na postelji. Ura je štrknila ter začela z užikim glasom biti jednajst, ko sem odpril oči in se glasno zdehajoč ozrl po sobi.

Začudil sem se v prvem trenotku videč povsod nered, a se spomnil takoj s tožnim nasmehom minolih dogodkov.

Tam na mizi je ležal cirque in poleg njega frak, na česar prsti strani je še viselo nekaj raznobojnih kotiljonskih redov, — jeden, rožnobarven mi je zlasti ugajal, — ondi tik stola, na katerem je bila vržena plesna obleka, pa so se poleg lesenega „zajca“ bratile z modernočrnimi svilenimi nogavicami ne več bele rokavice, — a pod mizo je razpadalo dvoje velikih šopkov... .

„Tempi passati!“ — sem vzdihnil in utrujeno zopet zamišljal.

Pred dušo pa so se mi pridrvili javni prizori s sinočnega „venčka“, da sem menil, kā sem zopet

z obrabljenim refiènom o nemški posesti. Za temi listi pa koracajo razna društva in celo nekatere korporacije, mej katerimi se nahaja slavni občinski svet Celjski, o česar najnovejšem koraku gledé te stvari smo že sinoči nekoliko pisali.

Ta občinski svet je skral neko resolucijo zoper slovenske paralelke na Celjski gimnaziji in pobral vanjo vse tiste kilave argumente, kar jih je našel po raznih listih, začenši pri židovski „Novi Preši“ pa doli do tistega jetičnega lističa, ki izbaja v razupiti Rakuschevi tiskarni v Celji in je pisan v slogu anarhističkih glasil. V tej resoluciji se premevajo tiste plesnive fraze, katere morajo slovenski novinarji že toliko let zavračevati, tiste fraze, s katerimi so se Nemci nekoč borili proti Madjaram in Poljakom, Čebom in Hrvatom, in s katerimi begajo sedaj v novi nemškega Mihelja. Pripovedujejo, da pedagogika ne zahteva, naj bi se slovenski otroci poučevali v slovenskem jeziku, in pravijo, da slovensko prebivalstvo ne mara za slovenske šole, sicer bi svojih otrok ne pošiljalo v nemško Celjsko gimnazijo, ampak na dosti bližje (!!) slovenske in hrvatske gimnazije. Zabeljen pa je ta nesmisel s trditvijo, da bi bili Nemci na Spodnjem Štajerskem izročeni Slovencem na milost in nemilost, aka bi se slovenska mladina ne vzgajala več izključno v nemškem jeziku.

Dobri ukus nam brani, odgovarjati na tako prazno besediščje. Ako se kaka korporacija sposabi tako, da stopi s tako resolucijo v javnost, potem ni vredna resnega odgovora, ker je ta resolucija primerna k večemu za duševni nič kakega Ljubljanskega nemškega turnerčka. Vse, kar je povedano v tej resoluciji, je že stokrat in stokrat ovrženo, tega ne veruje nobe in blamaža bi bila popolna, da so Celjski mestni očetje vtaknili v svojo resolucijo še nekaj tistih opazk o slovenskem jeziku, s katerimi se je šele pred kratkim osmešil „filozof“ Carneri.

V stvarnem oziru je torej vsako polemizovanje odveč, toliko bolj, ker je konzervativni klub sam

v svetli, z opojnimi vonjavami prenasveteni dvorani, po kateri doné vznemirjajoči akordi zibajočega valčka, — po kateri drč v labkem plesu vitki plesalci rahlo objemajoči čez ozki pas svoje plesalke.

Zdelo se mi je, da vidim zopet prijatelja Valerijana na pol skritega z nagajivo Evfemijo za težkim zastorom ob oknu in neumorno vihajočega svoje črne in itak skrbno zglajene brke. Gospica Evfemija, nežna, koketna osebica, gleda z živahnimi očmi izza pahljače svojega družbenika, ki se je zaman trudi dokazati, da je — ne ljubi; — pokaže mu vso vrsto svojih drobnih, belih zob, zasmeje se mu poredno v obraz, zavrti se malik vrtalki na peti pred njim, pa mu dñe: „Gospod Valerijan boče biti nočoj originalen; — nù, naj bom še jaz! Povem vam torek, da vas ljubim in da boste ljubili i vi mene. Morate me ljubiti, — ste čuli?“ — Rekši to tleskne osuplega Valerijana po rami ter odbeži gracijozno se zibajoče v garderoabno sobo.

Ti bedni Valerijan! — Gospica „brcajočega“ značaja — takó smo nazivali mej sabojo Evfemijo, — ti je že urédila! — Zaman je tvoja navidezna hladnost, — izgubljen si in še večjega pomilovanja vreden kot pobratim Valentin ondi-le.

Pesnik Valentin! Pred mesecem še si mi zatrjeval, da so vse ženske kače, binavske mačke, katere hoté moške le trpinčiti ali pa uporabljati v svoje namene, potem pa veseliti se v novi ljubezni obupajočih ostavljenec. Učil si me, kako naj trgam

priznal opravičenost naše zahteve in je voljan jo podpirati z vsem svojim uplivom. Vprašanje je torej za nas dognano, saj je tudi izrekel „Vaterland“ o njem zadnjo besedo. Nemški listi sicer še vedno ne verujejo, da bi mogla iz tega vprašanja nastati za koalicijo kaka nevarnost, mislimo pa da dobe še o pravem času drugo mnenje. Slovenski koaliranci so prevzeli dolžnost, še létos izvojevati gimnazijo v Kranji in Celjske paralelke in se častno zavezali, da sicer izstopijo iz Hohenwartovega kluba. Upamo, da ne bodo odnehalni niti za las.

Časniški kolek.

V poslanski zbornici je dne 31. maja t. l. posl. dr. M. Ladinja govoril:

Visoka zbornica! Dovolil si bom, spregovoriti nekaj besed zoper časniški kolek. Ko bi bilo dovoljeno, primerjati male stvari velikim, mogel bi reči, da ima časniški kolek tolike pravice do obstanka, kakor naše sedanje ustavne uredbe.

Kot obdavčenje produkcije ga ni moči in ga ni smeti zmatrati, ker je produkcija že zadeta po dobitkovini oziroma po osobni dohodarini, in sicer pri izdelovanju papirja, črk, pri založbi in pri produkciji duševnega materiala. (Tako je!) Časniški kolek se more torej le zmatrati kot obdavčenje konsuma duševne hrane. V tem oziru ga je pa še manj moči opravičiti, narobe, to obdavčenje je velika ovira naobrazbi ljudstva, roganje civilizaciji, to je monstrum.

Istina je, da je v naši državi nebroj takih ovir. Opozarjam za vzgled samo na nezgodne šolske takse na srednjih šolah, na plačila za kolegije, vsakovrstne velike takse za skušnje in za posamezne kurse zlasti pri medicincih.

Prav zato, ker je javna ljudska naobrazba in po državi uvedeni elementari pouk še vedno veliko predrag, prav zato bi morala vlada skrbeti, da se vsaj časniški kolek odpravi.

Dohodki, katere daje ta kolek, niso za državo posebnega pomena in nerazumno mi je, da finančni

te kvarne rožice, kako naj jih dubam, uživam — a zopet mečem v blato; — zdaj pa te gledam trepetajočega pred polotrokom! Smilš se mi. — Gospica Jelica sicer rada posluša, kako jej v starih dvoranih in prisega večno ljubav, ker jo izborzo zabavaš s tem. Tudi tvoje darilo — krasen šopek — jako lepo harmonuje s snežno belino njenih deviških prsi, — toda zastonj gruliš okoli te golobice; — ne mara te, ker si grd in neokreten. — Kot otroka te je popal besen pes ter ti zadal veliko rano na obrazu, tu na levi strani zgornje ustnice, ki se je zacelila v veliko brazgotino. — Res, smilš se mi, Valentin!

Tebe, črnolci Prostoslavci, pa skoro da zavdam! — Sreča ti si je iz očij in tvoja — zares tvoja! — visokostasna Lola rdi ob tvoji strani: našla sta se dve sorodni srci! — Neločljiva sta in nestrpnò čakata vedno trenotka, ko moreti objeti se in pohititi skozi dvorano po taktih mične šest-koračnice, da menim, kà se ne dotikaš tal. Zares, lep par! — Bodи vama usoda mila! — Ne biigajta se za zlobno besediščje in strupeno sikanje zavidne Pravičeve ali Rakove tam-le v kotu, ki vaju zavisti zelenih očij obrekujeta; — prezirajta takisto modre opazke gospoda Vičana in Pohorskega ter uživajta svojo ljubezen nemotena — večno! —

Videl sem i — njo! In sebe! — Na rdečem baržunastem fotelji na pol sedi na pol leži. Plavolasa glavica z zlatimi kodri je na-

3/66 B

minister, česar strokovno znanje se čista, v dolgih letih, ko je bil vodja močne nemške levice, ni našel sredstev, kako drugod dobiti sveto, katero nosi časniški kolek.

Res je, da pri velikih vprašanjih, kakor je regulacija valute, ni mogoč baviti se z malenkostjo, kakor je davek na ljudsko naobrazbo, ki nese 1,600.000 gld., nikakor pa ne gre, da se vsaka stvar le po številkah in dimenzijah računa.

Vprašanje o državnih koristi, katero daje časniški kolek, se mora umakniti vprašanju o splošni ljudski naobrazbi. Posledice ovir, katere dela časniški kolek svobodnemu izražanju mnenja in naobrazbi, je dosti višje ceniti, kakor dotični državni dohodek. Vrednost periiodičnih tiskovin po odpravi časniškega kolka, za splošno ljudsko naobrazbo se sploh ne da v denarju določiti, ker je človeški intelekt stvar, katere ni kupiti ni z zlatom niti s srebrom, ker je to stvar višje vrste, pri kateri je vrednostno merilo neporabno.

Časniški kolek naj se torej odpravi, hitro in brezpogojno, s pristavkom „za večne čase“. (Veselost.)

Ugovarja se, da dotičnih dokodkov absolutno ni pogrešati. Tega ne morem verjeti.

Te dni se je potrdil državni proračun, ki kaže, da se je izračunal prebitek, ki je dosti večji kakor dohodek iz časniškega kolka. Ta torej ni absolutno potreben za obranitev ravnovesja v državnem gospodarstvu.

Sicer pa smo lahko vsi prepričani, da pri gospodarstvu z 620 milijoni niso izdatki tako natančno preračunjeni, da bi pri njih ne bilo nič prihraniti. Nabrani velikanski prebitki potrjujejo povsem mojo trditev.

Recimo — česar pa ne priznam — da bi na mesto časniškega kolka bil res potreben kak drugi davek. Za ta slučaj bi visoko vladu opozoril — ker sem principijelen nasprotnik vsakemu novemu davku — na tisti sistem, kateri je sama razglasila modernim racionalnim in ekonomično opravičenim, na sistem razmerno naračajočega obdavljenja, katerega se hote pri neposrednih davkih okleniti, torej tudi na razmerno naračajoče obdavljenje konsuma duševnih proizvodov, kakor tudi na to, da bi morala gotova množina te konsumcije kot duševni eksistenčni minimum biti absolutno davka oproščena.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Netranje dežele.

V Ljubljani, 24. julija.

Grof Kalnoky.

„Montags Revue“ javlja, da namerava minister vnašnjih del odstopiti, čim se konča zasedanje delegacij, mogoče je celo, da odstopi mej zasedanjem. Uzrok je baje stališče grofa Kalnokya za časa zadaje, po cerkveno političnih predlogah prouzročene krize na Ogerskem.

Uredba uradniških plač.

Le potasi — to je vodilno načelo koaličanske vlade. V finančnem ministerstvu so se končno začela komisija posvetovanja glede uredbe uradniških plač. Načelnik tej komisiji je sekcijski šef v

slovenja nazaj, kot vijolice višnjeve oči ima sanjavo uprte pred sé, bujna uestca so ubrana na ljubek posmeb, kipeča prsa pa se jej dvigajo počasi pod labko težo belordečih cvetov.

Zapeljivo krasna si, Marija, v belem svojem krilu, ki tako tesno objema vitke ude tvojega telesa! Posmrtnost bi žrtvoval v tem trenutku za jeden sam dolg, dolg poljub na tvoje rubinaste ustnice! — A ne, bodi mirna; glej, miren sem i jaz zopet, ledem in pust kot osat, dasi mi vznemirjaš kri, da gorim, da plamtim — Marija, za te, le za te! — Ti odkimavaš? Šalim se, praviš, ali le dvanam! Prisegam ti! Zakaj se zopet sмеješ? — Jaz te ljubim, istinito, strastno ljubim! — — Kako si neusmiljena! Praviš, da te ljubim morda le za trenotje, za mesec danj morda; — — veruj mi, da te ljubim že dolgo, da te bom ljubil večno jednakovo vroče, samo ti hoti, Marija, in tvoj suženj sem! Skušaj me, — ukazuj, prepoveduj mi, — kar hočeš, — vse, vse ti storim; samo veruj, da te ljubim, pa bodi moja! — Molčiš? — Ti trepečeš, povešaš svoje jasne oči, blediš, — zardevaš, — — Marija, ti me tudi ljubiš! Reci dà, — nočeš? — pa dej ne! Ne moreš? — Torej dà, dà! — Prikimavaš, skrivaš svoj mili obrazek... Marija, kako sem srečen, božanstveno srečen! — — —

(Konec prih.)

finančnem ministerstvu baron Niebauer, vsa ministerstva pa so zastopana po delegatih. Posvetovanja te komisije niso meritiorična. Za sedaj so se nje članom dale neke statističke tabele v pregled. Kadar jih pregledajo, se smudejo zopet na nemitorao posvetovanje. Le počasi!

Hrvatski sabor.

V včerajšnji seji se je začela specjalna debata o izrednem proračunu. Pri točki, določajoči 100.000 gl. prispevka za madjarsko jubilejsko razstavo, se je uvela živabna razprava. Pravaš dr. Ružić je povdral, da ves ta jubilej ni Hrvatski nič mar. Arnulf je Huni in Avare poklical v Panonijo, da uničijo ondotno slovansko kulturno in sedaj naj Hrvatje slava prihod teh divjakov. Govornik je v krepkih potezah obriral kar so Madjari storili Hrvatski zlega in da ti nimajo uzroka praznovati tisočletnico prihoda Madjarov v Evropo. Dr. Banjavčić je naglašal, da se slavnost tice le jednega naroda v ogerski kraljevini in da imajo Slovani najmanj uzrokov, slaviti prihod Madjarov. Slika, ki se bo obesila v ogerskem parlamentu, sramoti vse druge narode v deželi. Dr. Frank se je izrekel zoper udeleži, ker bodo na razstavi igrali Madjari ulogo vladajočega naroda, vse druge narodnosti pa se bodo predstavljale kot Heloti. Govornik je dokazaval, da bi bilo potrebno določeno sveto porabiti v korist Hrvatske in je apotrofiral bana glede njegovega odstopa.

Madjari in Rumuni.

Ogerski minister notranjih del, Hieronymi, pustuje sicer še vedno po Sedmograški, ali tudi madjarski listi že priznavajo, da nima to potovanje nikakega uspeha. Rumuni nečejo z ministrom priti v dotiko. Le dva Rumuna, ki pa prizavata sedanjo državnopravno uredbo, sta bila pri ministru. Ta dva moža, advokata Man in Munteami, sta bila sestavljala spomenico, katera se je imela ministru vročiti. Zahtevala sta, naj se izvršuje narodnostni zakon in naj se premeni volilni red. Rekla sta ministru, da bi bili Rumuni ž njim začeli se pogajati, da je prišel teden danj poprej, sedaj pa, ko je najvišje sodišče potrdilo obsodbo rumunskih rodoljubov, je razburjenost tolika, da ni misli na pogajanja. Po razumljenju bo šele mogoče, kadar bo vladu uveljavila sedaj le na papirju veljavni narodnostni zakon.

Vnanje države.

Glavobol srbskih kraljev.

Sinoča „Neue Freie Presse“ javlja iz Belega grada, da prinašajo uradne „Srpske Novine“ oficijelno nотo, v kateri se odločno prereka vest, da se je kralj Sašo nezadovoljen vrnil iz Carigrada. Če si kralj nezadovoljen, je to njegova stvar, faktum pa je, da njegovo potovanje v turško prestolico ni imelo nikakega uspeha. Sultan ga je sicer prijazno vzprejel in mu izkazoval vse mogoče časti ali to vse nima nikake pozitivne vrednosti. Ko je bil nekaj tednov prej Stambulov v Carigradu, mu je sultana poklonil bogat dar za spomin: zlato, z demanti okrašeno tabatiéro. Prav tako tabatiéro je dobil od sultana tudi srbski kralj Sašo. Ta dar je mladega kralja zelo užalil. Saj pa je tudi tako poniževalno zanj, da se njemu, neodvisnemu vladarju, da v spomin ravno taka stvar, kakor ministru države, kateri je sultan sicerén. In čemu mlademu kralju tabatiére, ko ne šnafa? Zlata, z demanti okrašena tabatiéra ima gotovo svojo vrednost, in ko bi jo bil sultana podaril razkrilju Miljanu, bi ta že vedel, kaj ž njo storiti, dasi tudi on ne šnafa, ali mlademu Sašu...? Kralj Aleksander je prosil sultana, naj mu očetovsko svetuje, kako se mu je vesti v težkem njegovem položaju. Sultan je bil vsled te zaupnosti zelo gnjen, a naravnost ni na to vprašanje odgovoril, nega prav orientalsko lokavo vprašal, kaj od njega želi srbski kralj. Sašo je na to prosil regulacije meje, to se pravi, darovanja jednega dela Stare Srbije, tiste pravice v Makedoniji, katero je sultan dovolil Bolgarski, v slučaju pa, da bi bil sultana to dovolil, prosil bi bil Sašo, naj mu odstopi suverenstvo nad Bosno in Hercegovino. Sultanova darežljivost pa se je omejila na zlato, z demanti okrašeno tabatiéro. Z očetovskimi soveti pa ga je v obilui meri založil in mu priporočil posebno tesno priateljstvo z Bolgarsko in s Črno goro, češ, da je le na ta način presekati gordiški vozel srbskih homatij. Gospod oče kralja Aleksandra, Takovski grof, ni bil zadovoljen s temi „vesperi“ Carigrajskega potovalca. On sploh nima uzrokov, biti zadovoljen, kajti vse se godi drugače, kakor je mislil in računal. Ko se je bil vrnil v Belograd, bil je namen njegov, premeniti vse razmere. Uzrok temu namenu je obnovitev leta 1883. z Avstrijo sklenene zveze. Po tej pogodbi jamči Avstrija Obrenovićem integritet in neodvisnost Srbije in se je zavezala zagotoviti jim prestol. Ta na dvanajst let sklenena zveza poteče prihodnje leto, in ker je Milan vedel, da radikalci te pogodbe z Avstrijo ne misijo obnoviti, zato se je vrnil v Srbijo in prouzročil prevrat, da dobi krmilo v roke in zmore storiti, kar se mu zdi zanj in za njegovo rovinovo koristno in potrebitno. Za koristi in potrebe srbskega naroda pa se itak ni nikdar brigal. Prevrat je imel postati operacijska podlaga njegova. A prevaril se je. Najbolj so ga pa prevarili radikalci. Ti niso provzročili nikakega ustanka, nikakih izgredov, nikakih zarot, in s tem so Milana spravili iz koncepta. Tudi poraz Stambulova je Miljanu zmešal račune. K temu so se še pridružile druge sitnosti.

Dočim je za časa radikalne vlade Srbija točno plačevala obresti svojih državnih dolgov, je to meseca julija ni bilo več mogoče. Milan je bil državne blagajnice tako do čistega spraznil, da Srbija še svojih vojakov ne more plačevati, kamo-li državne dolbove. Iz tega je nastal spor med Srbijo in Dunajsko „Länderbanko“. Finančni minister Vukadin Petrović pravi sicer, da kupona zategadelj neče plačati, ker je hotel s tem „Länderbanko“ prisiliti, da izplača zadruževani del lanskega počajila, ali to pojaznilo ni vedno nič, ker gre za obresti starega dolga. Po pogodbi s Srbijo ima „Länderbanka“ pravico zaseči dohodke srbskih monopolov, če se petnajst dnij potem, ko je zapadel kupon, ne plača dotedna svota. Situacija je torej, kaj nengodna, a najbolje jo je presoditi po pisavi Dunajskih in zlasti Peščanskih listov. Ti listi, na čelu jih „Pester Lloyd“, se poganjajo sedaj z vso odločnostjo in brezobzirnostjo za to, da zapusti Srbijo tisti Milan, katerega so šele pred nekaj meseci nad vecko mero slavili. Te in še razne druge okolnosti svedočijo, da se ne samo v Srbiji, nega na celotnem Balkanu nekaj pripravlja. Milan je zapustil Srbijo in šel v Pariz, a če se sploh povrne, to je še odprt vprašanje.

Francoska zbornica.

Razprava o zakonu zoper assariste ker nič ne napreduje. Amendamenti se vzprejemajo in se odklanajo in zmešnjava je postala toliko, da je zbornica bila primorana ves načrt odčakati odsek, naj o njem novič poroča. Vlada se je z odsekom dogovorila, da je zavrgel vse vzprejete predloge, katerih ni bil prvič odobril. Včeraj je prišel predlog zopet pred zbornico in se je o njem začela novič debata. Vlada misli staviti kabinetno vprašanje, da srečno dožene celo stvar.

Vojna med Kitno in Japonsko.

Tam v daljni Aziji se je morda že začela neizogibna vojna. Kitna je poslala na lice mesta 12 000 mož in primerno brodovje in je blokirala pasaž pri trdnjavi Wusung. Korejski kralj se je postavil na stran Kitne in odklonil vse tirkatje Japonske. Ako bi se Japonska sedaj ne udala, pride do vojne. Kitna je že pripravila brodovje in v vsaki provinciji zbrala 20.000 vojakov. Napovedana sicer vojna še ni, kakor javljajo razni listi, ali nihče ne dvomi, da nastane. O njej pomenu za Evropo smo na tem mestu že govorili.

Dopisi.

Z Bolškega, 18. julija. [Izv. dop.] (Voličinski shod v Bolcu.) Že predno je bil napovedan prvi volilni shod naših dveh gg. državnih poslancev v Šempasu, je priobčila „Soča“ dopis iz Bolca, v katerem je bila izražena želja, da bi radi videli v svoji sredi naša vrla zastopnika in zagovornika, slišali iz njiju ust poročilo o sedanjem političnem položaju, razodeli jima svoje potrebe in želje, a pokazali zajedno njima in vsemu svetu, da ves bolški okraj stoji trdno kot jeden mož za svojima poslancema. Ta želja se nam je izpolnila. Za Šempasom, Dornbergom in Biljami sta se gg. poslanca ozrla v našo lepo Soško dolino, sklicala najprej shod v Kamalu, potem pa v Kobaridu in konečno tudi v Bolcu. Mi Bolčani smo se skrbno pripravili na dostenjen, da še več, na sijajen in presrčen vzprejem svojih poslancev, da podamo s tem „na zgornji“ dokaz, da onadvia imata za seboj složno in navdušeno vojsko, ki je na njiju miglaj pripravljena iti tudi v ogenj. Ta dokaz bi bil ob jednem pa tudi pomorska tistem domaćim nemirnežem, ki ne nebajo zabavljati v „Slovencu“, „Prim. Listu“ in „Slogi“, ki bi iz tega posneli labko lep nauk: kako bore malo se naše zavedno ljudstvo briga za njihove neprestane hujskarje. — V nedeljo že okoli poludne smo željno pričakovali vozov iz Kobarida, ki nam pripeljejo poslanca in druge drage nam goste. Trg je oblekel praznično lico. Pred uhodom na glavni trg je bil postavljen krasen slavolok, s katerega je plapolalo mnogo zastav, nad obokom pa se je že od daleč bliščal velik napis: „Dobro došli!“ — Okoli 1/1. uri popoldne so vozovi pribiteli v Bolc; njih prihod zo nam že od daleč naznajali mogočni streli topičev. Na to znamenje se je silno velika množica iz vsega okraja zbrala na trgu pred gostilno „Pri pošti“. Tuk slavoloka pa se je postavilo občinsko staršinstvo, olepševalno društvo, cestni odber in drugi odličniji iz okraja. V imenu staršinstva je poslanca pozdravil župan, g. Ant. Šulin, v imenu cestnega odbora pa g. Mat. Jonko. Občinstvo je pa dalo svojemu veselju izraz v navdušenih živilčkih. Po vsestranskih pozdravib in predstavljanjih šli so gojtje k obedu v gorevanje prostore Sorčevo gostilne „Pri pošti“. — Okoli 3 1/2. ure popoldne pričel je shod v prostorni dvorani iste gostilne; polna je bila do zadnjega kota. Tu so bili zbrani vsi župani, podžupani, duhovniki, učitelji itd. celega okraja. Shod otvoril poslanec dr. A. Gregorčič,

ki izrazi svoje veselje nad toli odlično udeležbo, predstavi vladnega komisarja g. Kar. Cumarja iz Tolmina in tovariša visokor. gosp. grofa Afeda Coroninija, kateremu je shod priredil prav presrčno ovacijo. (Dr. Rojca ni bilo, kakor ste po pomoti brzovajili.) Na to je začel na dolgo in široko govoriti najprej o tistih gospodarskih zadevah, ki se najživeje dotočajo našega okraja. Govoril je nad dve uri, a tako poljudao in lepo razvrščeno, kakor nismo še nikdar slišali govoriti. Najprej je razložil stanje sedanjega krošnjarstva (hayziranja), ker Bolčani se moramo pečati z njim, kajti domačija ne more vseh rediti. Govoril je o židovskem krošnjarstvu in o novem zakonu, ki omejuje tako kupčijo. Konečno je povedal, kako sta poslanca skušala varovati stare predpravice bolših krošnjarjev. — Naši krošnjarji so živahnopritrjevali govorniku in konečno se je bil jeden glavnih trgovcev te vrste oglašil rekoč: „Gospod poslanec, saj Vi bolje poznate krošnjarstvo, njega dobre in slabe strani, nego mi. Hvala Vam!“ — Potem je govoril o uravnani cesti od Kobarida do Predela, o železnicah, ki se nameravajo graditi v deželi ali blizu nas in še posebe o predelski železnicici; govoril je o obrtnih šolah, o davčni reformi itd. — Naposled je prišel na narodno in politično polje. Tu nam je opisoval naše žalostno stanje glede na šolstvo in narodno jednakoopravnost v raznih uradih — sploh je govoril o vsem, kar teži naše narodno srce in grefi narodno življenje. Besedam gospoda poslanca so volilci večkrat prav navdušeno pritrjevali in tako dajali svojim čustvom in nazorom javen izraz. Pridruženi vladni zastopnik je priduo beležl. Upamo, da je sporočil na višje mesto, kako mi Bolčani soglašamo s svojimi poslanci v vseh narodnih bojih, v katerih oni pravo za pravo izražajo le naše želje, naše nazore in zahteve. Razni govorniki so potem pojasnjevali potrebe bolškega kraja. Gosp. Mat. Jonko je kot načelnik cestnemu odboru govoril o cestnih potrebah; g. Durjava o bolniških stroških; g. Flajs o živinski soli in o šolah; g. Žagar o obrtni soli na Žagi in o predelski železnicici. Župana iz Soče in Trente sta poslancu pisorno podala želje in potrebe svojih občin. — Sploh so volilci v tako izbranih besedah in tako dostojuščno zastopali svoje nazore in želje prebivalstva, da je gosp. poslanec javno izrekel svoje veselje nad toliko parlamentarno spremnostjo volilcev tega okraja. Jedeni mož, ki se je lotil od vseh volilcev, ki je bil povsem osamljen v celiem okraju v svojih ekstravagancah, je bil kurat v Soči g. Karol Perinčič, o katerem je govorila že brzojavka. O tem vrednem učencu „Slovenčeve“ šole treba je obširneje govoriti, da bo svet videl, kake sadove uživa ta šola — pa tudi plačilo, katero dobi menj zavednim narodom. — Ker bi bilo preveč za jedno številko, odložim stvar za poseben dopis.

Domače stvari.

(Naši klerikalni nemškutarji) so osnovali neko novo delavsko društvo, česar osnovni shod je s svojo navzočnostjo počastil tudi poslanec Povše. Celo govoril je g. Povše, in sicer „res izborna“. Mej drugim se je izrekel tudi za to, „da se uvede splošna volilna pravica“ in ta njegova izjava je prouzročila, da je „veselje žarelo maogobrojnim poslušalcem z lica, ko so poslušali ta govor, ki jih je prepričal, da katoliškim možem biti srce zanje.“ „Leskete solze“ je „Slovenčev“ poročevalc videl šele pozneje, ko so bili zborovalci že dovolj sentimentalni. — Da se spozna, kake limanice nastavljajo gospodje nerazsodnim delavcem, konstatujemo, da je bil g. Fran Povše do minole nedelje nasprotnik splošne volilne pravice, da je pomagal vreči grofa Taaffea, ki je hotel uvesti približno tako reformo, da je še član koalicije, kateri je prva in jedina naloga, preprečiti splošno volilno pravico in da je on tisti slovenski poslanec, ki je takrat, ko je prišla Taaffeova predloga v državni zbor, edito se reprečil: „Kaj, sedaj naj imajo moji hlapci tisto volilno pravico, kakor jaz.“ — Kdor sedaj še veruje, da je g. Povše res za splošno volilno pravico, temu pustimo njegovo vero, mi pa mislimo, da je g. Povše s svojo izjavo navzočne delavce samo „farbal“.

(Najvišje priznanje.) Mej raznimi odlikovanji, katerje je podelil cesar osebam, ki so modelovale ob svojem času pri rešitvi v Lurški jami zaprtih raziskovalcev, je dobil tudi gozdni nadzorni komisar g. Viljem Putick v Ljubljani najvišje priznanje.

— (Postojinski izlet.) Člane „Ljubljanskega Sokola“ vabi s tem odbor, da se prav obilno udeležé skušen za proste vaje, ki se bodo izvajale v Postojini. Skušni sta jutri (sredo) in v petek zvečer ob polu 9. uri v telovadnici. „Celjskega Sokola“ udeležilo se bodo prostih vaj okoli 30 članov, „Zagorskega Sokola“ okoli 20, „Doenjskega Sokola“ okoli 12 itd. Želeti je torej, da bode „Ljubljanski Sokol“ častno zastopan pri skupni telovadbi vseh Sokolskih društev.

— (Za petindvajsetletnico Postojinske čitalnice) poklonile bodo društveni zastavi Postojinske rodoljubkinje krasen trak. To domoljubno darilo je razstavljeno v prodajalnici gospe Drenikove na Kongresnem trgu, kjer je bil izdelan trak. V krašnem vezenju z zlatom ima beli svilnati trak napis: Ob 25letosci 1894 — Postojčanke.

— (Kronske darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvo našega lista so poslali: Šišenska čitalnica 10 krov, to je vsoto, določeno za strejanje v predvečer sv. Cirila in Metoda pri kresu, katerega iz raznih uzrokov letos ni mogla prirediti čitalnica. — Neimenovana iz Zagorja 2 kroni 50 vin. z opomoco: Sv. brata Cirila in Metoda izprosita pri Bogu, da bi bilo Zagorje že vsaj rešeno svojega bremena. — Skupaj 12 krov 50 vin. — Živelji rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Družba sv. Cirila in Metoda) je imela 18. t. m. ob 1/3. uri popoludne svojo 77. vodstveno sejo, katere so se udeležili: Tomo Zupan (prvomestnik), dr. Karol pl. Bleiweis, Anton Koblar, Matej Močnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Josip Vošnjak (blagajnik), Andrej Zamejc, Anton Žlogar (tajnik) in od nadzorništva: Oroslav Dolenec, Francišek Povše, dr. Ivan Svetina in Ivan Vrhovnik. — Glede knjig, katere je volil pokojni sodnik dr. Škofic družbi, se je sklenilo, da naj se polagoma prodajo po primerni ceni. Zapisnik teh knjig ima sedaj delžni arhivar Koblar; kdor želi kaj kupiti, oglaši naj se pri njem. — Blagajnik je izkazal 7447 gld. dohodkov in 7704 gld. troškov, primankljaj torej znaša 257 gld. — Tudi se je v tej seji definitivno sklenilo, da bo letosna glavna skupščina v torek, dne 7. avgusta v Novem mestu. Odbod iz Ljubljane je določen na 6.07. uro zjutraj z navadnim vlakom, za nazaj pa se bode najel, če bo le mogoče, poseben vlak. — Ko se rešijo nekatere prošnje in pripoznajo remuneracije, zaključi prvomestnik sejo ob 6. uri zvečer.

— (Koncert opernega pevca gosp. Pogačnika-Nava) ki ga je priredil v korist fonda za napravo pote v Radoljniški soteski v soboto zvečer v dvorani Lujizine kopeli na Bledu, je privabil prav izbrano in mnogobrojno občinstvo. Koncertant se je odlikoval po svojem krasnem simpatičnem glasu in umetniškem predavanju jako obsežnega vzporeda. Občinstvo ga je odlikovalo z burnim aplavzom. Posebno lepo je pel celo vrsto novejših Nedvedovih slovenskih skladb ter se tako pokazal hvaležnega svojemu prvemu glasbenemu učitelju, ki ga je napotil v umetniško življenje.

— (Izpiti na šoli za babice) so se končali včeraj in se je zaključil slovenski tečaj. Izpit je delalo 12 kandidatin, štipendije jih je imelo 6, po rodu jih je bilo 6 s Kranjske, po 1 s Primorja, Štajerskega in Koroškega in 2 iz Slavonije. Dve sta naredili izpit prav dobro, 3 dobro in 7 povoljno. Predsednik izpitne komisiji je bil vladni svetnik dr. Keesbacher in je izprševal tudi primarij dr. Bleiweis vitez Trsteniški.

— (Prememba voznega reda na dolenjski železnicici.) Opozorjam č. čitatelje na dotednji razglas o spremembni voznega reda na dolenjski železnicici. Opusti se nameč zjutranji mešani vlak in bodta vozila namestu njega dva druga vlaka z osebnim prevažanjem, in sicer iz Novega mesta ob 8. uri 26 min. in iz Straže ob 10. uri 8 min. zjutraj.

— (Šolska mladina Šišenska) poleti jutri zjutraj na Rožnik, ob 8. uri k sv. maši in potem na Drenikov vrh. Pri tej priliki obdarovani bodo pridružni nabiralci hroščev iz občine Spodnja Šiška.

— (Slavnost otvorjenja električne razsvetljave v Škofji Loki) bude v nedeljo, 5. avgusta t. l. Vzored: 1. Ob 3 uri popoludne koncert vojaške godbe slavnega pešpolka kralj Belgijev št. 27 na vrhu gosp. V. Šušnika na Štemarjib. 2. Ob polu 6. uri popoludne javna tombola v korist Škofjeloške prostovoljne požarne brambe

na glavnem trgu, pri kateri svira tudi vojaška godba. Dobitki: 2 terne po 10 frankov v zlatu, 1 kvartin 20 frankov v zlatu, 1 činkvin 30 frankov v zlatu, prva tombola 100 frankov v zlatu, druga tombola 50 frankov v zlatu. Tablice se dobivajo po 15 kr. do 5. avgusta opoludne pri g. J. N. Koceli, Fran Dolenc, C. Pecher, Fran Šušnik, v veliki trafiki in na dan tombole tudi pri odboru. 3. Slovesno blagoslovilje električne naprave po preč. gosp. mestnemu župniku Ivanu Tomažiču ob 8. uri zvečer na glavnem trgu in otvorjenje električne razsvetljave. 4. Ob polu 9. uri zvečer „Mirozov z bakljado in ognjem“ 5. Po mirozovu godbu in ples na Štemarjib. Vstopnina h koncertu popoludne je 20 kr. za osebo, istotako zvečer k godbi in plesu. Odbor je preskrel posebni vlak, ki odbaja ob 12. uri 45 minut s Škofjeloške postaje v Ljubljano.

— (Domac umetnik) Te dni došel je na svoj dom Praprotno Brdo pri Rovtah bivši podobarški učenec Jakob Jeršič, ki se je od leta 1885. sem učil podobarstva, kiparstva in v cementnih izdelkih, ter izvršil v cerkvah na Petkovcu in na Čevcih razua v njegovo stroko spadajoča dela, ki so mu načast. Da popolni svojo izobrazbo v tej stroki, se misli podati na Dunajsko akademijo za slikarstvo, ako dobi v to svrhu potrebno podporo.

— (Šolska poročila.) Na Novomeški višji gimnaziji je bilo koncem šolskega leta 174 učencev, po narodnosti 161 Slovencev, 12 Nemcev in 1 Italijan, razun 1 protestanta vsi katoličani. Iz Novega mesta jih je bilo 21, s Kranjskega sicer 136, ostali iz drugih dežel. Poučevalo je obligatne predmete 14 učnih močij, neobligatne 4. Prvi red z odliko je imelo 20 učencev, I. red 116, II. red 11, III. red 8, ponavljali izpit jih sme delati 24. Podporno društvo je imelo 1510 gld. 25 kr. dohodkov in 1013 gld. 82 kr. stroškov. Nemški „Jahresbericht“ ima na čelu precej obsežno znanstveno razpravo: „Samoznaki in okrajšave v slovenski stenografiji“ spisal prof. Novak. — Na Mariborski gimnaziji je bilo 374 učencev, in sicer 250 Slovencev, 118 Nemcev, 2 Čeha in 1 Madjar. Prvi red z odliko je imelo 48 učencev, I. red 278, II. red 17, III. red 5, ponavljali izpit jih sme delati 22. — Na Goriški gimnaziji je bilo 393 učencev, namreč 176 Slovencev in Hrvatov, 161 Italijanov in Furlanov in 56 Nemcev. Po veri je bilo 367 katoličanov, 7 protestantov in 19 židov. Prvi red z odliko je imelo 43 učencev (mej njimi 19 Slovencev), I. red 260, II. red 56, III. red 27, ponavljali izpit jih sme delati 6, neizpršan je ostal 1 učenec. — Kočevska gimnazija je imela koncem leta 93 učencev. Prvi red z odliko je imelo 13 učencev, I. red 59, II. red 11, III. red 2; ponavljali izpit sme delati 8 učencev.

— (Nova ljudska šola.) V Velikem Trnu v krškem okraju, se je nedavno premenila tamošnja šola za silo v javno normalno ljudsko šolo.

— (Porotno zasedanje) pri okrožnem sodišču v Celju se prične dne 6. avgusta.

— (V Ločniku) poleg Gorice, ki je bil nekdaj čisto slovensk, zdaj pa je zelo posfurlanjen, je starešinštvo podalo prošnjo na namestništvo, da bi se županija Ločniška zopet priklopila gradiščanskemu okraju, kakor je že bila v prejšnjih časih. Ako se to zgodi, bi bila iz goriškega okraja izločena jedina po večini furlanska županija in bi glavarstvo obsegalo izključno slovenske občine, jednak pa tudi okrajno sodišče.

— (O stentatu Janežiča na zdravniku Nikoliču v Trstu,) o katerem smo na kratko poročali včeraj, pozivamo, da živi napadalec od 1. 1878 v Trstu in je bil poslednji čas v bolnici, odkoder je bil pred kratkim odpuščen. Ko je bil še v bolnici, zahteval je večkrat, naj se ga operira. Ker pa zdravnik Nikolič ni spoznal, da bi to bilo potrebno, postal je Janežič tako razburjen, da mu je Nikolič pretil, da ga bode dal odvesti v opazovalno sobo. Janežič je sklenil, da se osveti. Počakal je Nikoliča v Via dei Bachi blizu policijske kasarne okoli 1/2 10. ure zjutraj in ustrelil manj iz dvocevne pištole. Krogla pa ni zadela Nikoliča. Predno je napadalec mogel sprožiti v drugič, prijeti so prihiteli redarji Janežiča in mu izvili orožje iz rok ter ga izročili deželnemu sodišču. Janežič je star 32 let, iz Ljubljane in je bil prej pek, poslednji čas pa se je preživel kot pocestni orgljer.

— (Umor v Trstu.) V nedeljo po noči proti 1. uri se je pripetil v sredi mesta v Trstu umor, ki spominja v podrobnostih na grozni umor

v Lyonu. V Bergerjevi restavraciji sedel je znani posestnik neke buteljerije Giuseppe Revere v družini nekaterih znancev. Pri drugi mizi pa je sedel postrešek Errat in neki voznik. Ko je odšel Revere in sedel s svojimi tovariši v voz, ki je stal na ulici, skočil je tudi Errat na voz k vozniku in se hotel tako odpeljati. Revere mu je to zabranil, češ da ne potrebuje spremljevalca v livreji. Postrešek je stopil z voza in družba se je odpeljala. Ko pa je voz zavil okoli ogla ulic San Spiridione in San Nicolo, skočil je Errat nenadoma na nogalnico pri vozu in bliskoma zabodel trikrat Revere-a z nožem v vrat in hrbet. Revere je bil ves v krvi, kajti imel je vratno žilo prezrano. Navzlic temu je mogel še iti peš nazaj do gostilne, kjer se je zgrudil pri mizi in umrl kmalu potem vkljub vsemu prizadevanju navzočih, da bi ustavili tok krvi. Hitro došli zdravniki našeli ga je že mrtvega. Morilec je hotel pobegniti, a kmalu sta ga dohitela dva redarja pri kavarni "Stella polare" in ga odvedla v zaporništvu. Umorjeni Revere je star 32 let in ostavi udovo s tremi malimi otroci. Morilec je star 29 let in ni dogušan, koj je bilo povod grozemu umoru.

(Razpisane službe.) Na c. k. morski akademiji v Reki mesto profesorja zemljepisija in zgodovine z letno plačo 1600 gld., petletnice po 200 gld. do najvišje plače z 2800 gld. in primerenim stanovanjem v akademiji. Prošnje za službo, katero je nastopiti dne 1. septembra, je poslati najdlje do dne 10. avgusta vojnemu ministerstvu, oddelku za mornarico.

**Slovenci in Slovenke! ne zabiite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Razne vesti.

(K Levovski razstavi) se odpelje dne 31. t. m. nad 400 Čehov. V Krakovu se ustavijo 2 dni, potem se odpeljejo naprej.

(Povračanje izseljencev iz Amerike) Vsled znižanja voznih cen iz Amerike v Evropo, se vrača toliko izseljencev nazaj, da parobrodi ne morejo vzprejemati vseh onih, ki se hotel odpeljati v Evropo.

(Kazenska razprava o Lurloški zadevi) se bode v kratkem vršila pri okr. sodišču v Gradcu. Načelnik društva "Die Schöckelfreunde" g. Anton Fröhlich je namreč tožil dva člana društva, kateremu pripadajo rešeni raziskovalci. Razušala se je namreč zlobna vest, da so člani prvoimenjenega društva s hudočnosti zajezili vhod v jamo in tako prouzročili nevarni položaj zaprtih raziskovalcev.

(Potres.) V Svatonovicah pri Kraljevem Gradcu je bil te dai precej dolgo časa trajajoč potres okoli polunoči, ter se je ponovil drugi dan popoldne in zvečer. S početka so ljudje misli, da se je primerila kakša nesreča v bližnjih rudnikih.

(Zdravilo proti vgrizu steklega psa) je objavil 82letni gozdar Gastel takole: Ker nečem svojega večkrat skušenega zdravila proti vgrizu steklega psa sabo v grob vzeti, jo prijavljam; to je poslednja usluga, ki jo morem storiti na svetu. Vzame naj se gorki vinski kis in topla voda in naj se rana dobro izpere ter posuši. Potem se vlijte nekaj kapljic klorovodne kisline na rano, ker mineralne kisline uničijo slinini strup.

Brzojavke.

Dunaj 24. julija. Uradna "Wiener Zeitung" prijavlja danes vse tri, regulacije valute tičoče se zakone z dne 9. julija 1894. in naredbo finančnega ministerstva, ustavlajočo izdajanje drž. not po jeden goldinar.

Praga 24. julija. Razen v Pragi prijela je policija tudi v Žiškovu, Novem Bydžovu, v Karlinu in Libercih več anarhistov, ki so se bavili z izdelovanjem razstreliv.

Peterburg 24. julija. Oficijozno se razglaša, da je carevičeva poroka s princezinjo Alice Hessensko določena za mesec januar.

Rim 24. julija. Vlada je razglasila kraljevski dekret, s katerim se zaključi zasedanje parlamenta.

Pariz 24. julija. Dva mlada duhovnika sta odpotovala v Lyon, da pregovorita Caseria, naj se spove.

London 24. julija. Poročilo, da je vojna mej Kineško in Japonsko že napovedana, je povsem neresnično, istina pa je, da je položaj tako kritičen in da ni skoro nič upanja, da se doseže porazumlenje.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkom prebavljenju in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno domače zdravilo pristni "Moll-ov Seidlitz-prašek", ker uprava na prebavljenje trajno in uravnavalno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštnem pozvetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zahajatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarjah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, znamovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (16-8)

LJUBLJANSKI ZVON

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrto leto 1 gld. 15 kr.

Tujci:

23. julija.

Pri Slovnu: Bienenstock, Hilbert, Müller, Lustig z Dunaja. — Sonnleitner iz Inomosta. — Deperl, Gutmann iz Trešta. — Greca iz Logatca. — Block iz Opatije. — Helle iz Gradea. — Czar iz Sarajeve. — Dr. Höngsberg iz Zagreba.

Pri Maliči: Petraschek, Mardetschläger, Feldmann, dr. Pittel, Ravagli, Šečansky, Leitner z Dunaja. — Mazzolini, Codelli iz Trsta. — Hauser iz Budimpešte. — Luschi iz Gorice.

Pri bavarskem dvoru: Gelles iz Opatije. — Benigher iz Trsta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močvina v mm.
7. julija	7. zjutraj	737,8 mm.	17,6° C	sl. vzh.	jasno	0,00 mm.
8. julija	2. popol.	736,8 mm.	28,0° C	sl. vzh.	jasno	—
9. julija	9. zvečer	737,1 mm.	21,2° C	sl. vzh.	jasno	—

Srednja temperatura 22,3°, za 2,5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 24. julija t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 55 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 50
Austrisksa zlata renta	122 40
Austrisksa kronska renta 4%	97 85
Ogerska zlata renta 4%	121 65
Ogerska kronska renta 4%	96 25
Astro-ogerske bančne delnice	1016 —
Kreditne delnice	360 50
London vista	124 50
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 02
20 mark	12 21
20 frankov	9 89
Italijanski bankovci	44 15
C. kr. cekini	5 89

Dnē 23. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197 50
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127 25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123 —
Kreditne srečke po 100 gld.	196 50
Ljubljanske srečke	24 50
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 50
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	159 —
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	308 —
Papirnati rubelj	1 33 1/4

Aleksandra Gjuda

ki je po kratki in mučni bolezni preminul dné 24. julija ob 11. uri dopoludne v nežni starosti 3 let.

Pogreb bodo v četrtek, dné 26. julija, ob 6. uri popoldne iz deželne bolnice.

V Ljubljani, dné 24. julija 1894.

Aleksander Gjud, Terezija Gjud, mati.

Trgovski pomočnik

22 let star, želi dné 15. avgusta t. l. svojo sedanje službo premeniti, ne glede na to, ali je nova služba na deželi ali mestu. — Naslov se izvē pri upravnosti "Slovenskega Naroda". (797-1)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

P. r. št. 9860 z 1. 1894.

S 1. avgustom t. l. ustanovi se mej Straža in Rudolfovim promet mešanega vlaka št. 2451, kateri je do sedaj vsak dan iz Straže ob 4 uri 3 min. znotraj odhaja, ter isti od tega dne na omenjeni proggi ne bude več prometoval.

Nasproti pak vozita od dne 1. avgusta t. l. na proggi

Rudolfovo-Straža

vlaka št. 2463 in 2464 z oseboim prevažanjem vsak dan po sledetem voznem redu:

M. 2464	Km.	Postaje	M. 2463
1. 2. 3.			1. 2. 3.
826	—	iz Rudolfovega v	1028
846	9	v Stražo, iz	1008

V Beljaku, meseca julija 1894. (4-165)

C. kr. železniško prometno ravnateljstvo.

Dva gospoda

se vzprejmeta v jedno sobo v popolno oskrbovanje pri J. Brilli v Kendovi hiši v I. nadstr. (780-2)

Ravnokar izšla je knjiga:

Nemško-slovenska pravna terminologija.

V imenu društva "Pravnik" uredil dr. Janko Babnik.

Cena 2 gld. 50 kr.

Na prodaj v

(798-1)

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ovi knjigotržnici v Ljubljani.

Švicarija.

Jutri v sredo dne 25. julija t. l.

v čast vsem Anam

velika Anina veselica

koncertom vojaške godbe

razsvetljavo vrta.

Začetek ob 1/8. uri.

Vstopnina 20 kr.

Otroci prosti.

Proseč prav mnogobrojnega poseta

z velespoštovanjem

(801) HANS EDER.

Plüss-Staufer-lepilo

je najboljše za lepljenje zlomljenih predmetov, kakor steklo, porcelan, posodje, les itd. itd.

Pristno je v kupicah po 15 in 25 kr. pri Franu Kollmann-u v Ljubljani.

(705-3)

Štajerska deželna Rogaška slatina.

Temeljski- in Styria-vrelec.

(526-1)

Sveža polnitev iz novozgrajenega rova z direktulim dotokom vreleca.

Ta kiselica, od nekdaj velike koristi zlasti proti boleznim prebavnih organov, tudi najprijetnejša osvežujoča piča,

se ne sme zamenjavati

z raznimi drugimi kiselicami, ki se pod imenom "Rogaška kiselica" (Rohitscher) spravljajo v trgov